

Administrația
Prezidențială

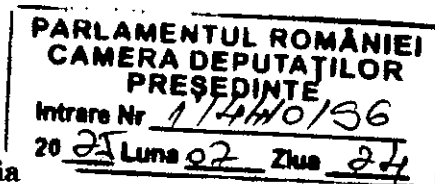
Telefon: 021.319.31.82
Fax: 021.411.18.78

ROMÂNIA

Cancelaria
Ordinelor

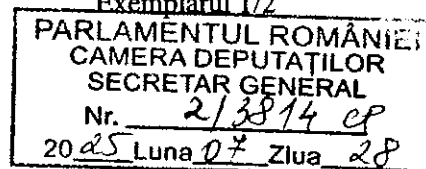
E-mail: cancelariaordinelor@presidency.ro
Web: www.presidency.ro

Nr. CA/822/24.07.2025

Nesecret

Exemplarul 1/2

Către:

CAMERA DEPUTAȚILOR

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU, președinte al Camerei Deputaților

Stimate domnule președinte,

Avem onoarea de a vă trimite, alăturat, în copie, *Cererea de Reexaminare* formulată de domnul **Nicușor-Daniel DAN**, Președintele României, asupra *Legii privind transmiterea bunurilor imobile – teren cu construcțiile aferente din domeniul public al statului și din administrarea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara în domeniul privat al statului și succesiv în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara, județul Timiș și transmiterea unui bun imobil – teren din domeniul privat al statului în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara.*

Totodată, vă aducem la cunoștință că originalul *Cererii de Reexaminare* a fost transmis domnului senator **Mircea ABRUDEAN**, președintele Senatului.

Cu deosebită stimă și considerație,

R O M Â N I A

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 23 iulie 2025

Domnului Mircea ABRUDEAN

Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii privind transmiterea bunurilor imobile – teren cu construcțiile
aferente din domeniul public al statului și din administrarea Universității
de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara în domeniul privat al
statului și succesiv în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele
Mihai I” din Timișoara, județul Timiș și transmiterea unui bun imobil –
teren din domeniul privat al statului în proprietatea Universității de
Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara**

La data de 27 decembrie 2023, Parlamentul a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea privind transmiterea bunurilor imobile - teren cu construcțiile aferente din domeniul public al statului și din administrarea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara în domeniul privat al statului și succesiv în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara, județul Timiș și transmiterea unui bun imobil – teren din domeniul privat al statului în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara (PL-x nr. 504/2023).

Legea supusă reexaminării are ca obiect de reglementare transmiterea a 35 de terenuri în suprafață totală de 501,4208 ha și a construcțiilor aferente din domeniul public al statului, în domeniul privat al acestuia și, succesiv, transmiterea acestor terenuri împreună cu construcțiile aferente, împreună cu alte două terenuri în suprafață de 44,3154 ha din domeniul privat al statului în proprietatea privată a Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I”.

La data de 10 ianuarie 2024, Președintele României a formulat o obiecție de neconstituționalitate cu privire la această lege, în motivarea acesteia arătând că au fost încălcate o serie de norme și principii constituționale referitoare la modalitatea de adoptare a legii, protejarea proprietății publice și private a statului, garanțiile necesare și suficiente stabilite de Curtea Constituțională în situația transmiterii cu titlu gratuit a unor bunuri din domeniul privat al statului, lipsa clarității obiectivelor pentru care se realizează transferul, respectiv insuficienta individualizare a terenurilor în discuție. Prin Decizia nr. 352 din data de 1 iulie 2025, Curtea Constituțională a respins obiecția de neconstituționalitate, în raport cu criticile formulate.

Cu toate acestea, având în vedere conținutul normativ al legii transmise la promulgare, apreciem că se impune reanalizarea soluției legislative de către Parlament, pentru motivele dezvoltate în cele ce urmează.

Oportunitatea transmiterii cu titlu gratuit a unui număr de 35 de terenuri în suprafață de aproximativ 545 de ha din domeniul public al statului

Legea supusă reexaminării are ca obiect de reglementare transmiterea a 35 de terenuri în suprafață totală de 501,4208 ha și a construcțiilor aferente, **într-o primă etapă** din domeniul public al statului, în domeniul privat al acestuia și, ulterior, **în cea de-a doua etapă**, transmiterea acestor terenuri împreună cu construcțiile aferente, împreună cu alte două terenuri în suprafață de 44,3154 ha din domeniul privat al statului în proprietatea privată a Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I”.

Dreptul de proprietate publică aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale asupra bunurilor care, fie prin natura lor, fie printr-o dispoziție specială a legii, sunt de uz și de utilitate publică, cu condițiile ca acestea să fie dobândite prin unul din modurile prevăzute de lege. Bunurile proprietate publică formează o parte din patrimoniul statului și al unităților

administrativ-teritoriale, cu scopul direct al realizării atribuțiilor acestora și, indirect, al realizării intereselor generale ale societății.

Distinct de transferul unui bun din domeniul public în cel privat al statului, transmiterea dreptului de proprietate privată a statului se poate realiza cu titlu oneros sau cu titlu gratuit. În situația transmiterii bunurilor cu titlu oneros, procedura este reglementată de prevederile Codului administrativ. Potrivit acestui act normativ, Guvernul poate realiza operațiunile de transmitere cu titlu oneros a dreptului de proprietate, dar nu are competența legală de transmitere a proprietății cu titlu gratuit.

În ceea ce privește transmiterea unui bun cu titlu gratuit în proprietatea unei entități, Curtea Constituțională a reținut că aceasta *„este un act de dispoziție și de putere, astfel că, prin definiție, îi revine Parlamentului decizia de oportunitate, în virtutea competenței sale generale de legiferare, prevăzută în art. 61 din Constituție. În același sens, numai organul reprezentativ al poporului, respectiv Parlamentul, își poate asuma decizia transmiterii gratuite a terenurilor din sfera proprietății private a statului în scopul unor investiții privind dezvoltarea economică a unui segment determinat sau realizarea unor obiective de dezvoltare națională, în temeiul legitimării sale democratice.”* (Decizia nr. 352/2025, par. 50). De asemenea, în par. 59 al aceleiași decizii, Curtea precizează că *„în condițiile constatării conformității legii criticate cu dispozițiile constituționale invocate, oportunitatea soluției legislative conținute de legea în discuție nu poate fi supusă cenzurii instanței de contencios constituțional, ținând de opțiunea exclusivă și suverană a Parlamentului”*. Astfel, în ceea ce privește a doua etapă vizată de legea supusă reexaminării, transferul gratuit al bunurilor proprietate privată a statului se poate realiza prin lege ca act al Parlamentului, în condițiile art. 44, art. 47 și art. 135 din Constituție, având în vedere obligația constituțională a statului de a lua măsurile de dezvoltare economică și de creare a cadrului favorabil valorificării factorilor de producție.

Deși statul este liber să dispună de proprietatea sa privată, inclusiv prin transmiterea cu titlu gratuit ca orice alt titular al dreptului de proprietate privată, exercitarea prerogativelor dreptului de proprietate privată a statului impune din partea autorităților ce dețin prerogativa dispoziției cu privire la acest drept, o diligență sporită față de cea a unui proprietar de drept privat obișnuit.

În conformitate cu art. 135 alin. (2) din Constituție, în realizarea obligației constituționale de a asigura protejarea intereselor sale naționale în activitatea

economică, valorificarea patrimoniului statului și creșterea eficienței utilizării acestuia reprezintă obiective constituționale subsumate protejării proprietății publice a statului. În luarea oricărei măsuri de dezvoltare economică și de creare a cadrului favorabil valorificării factorilor de producție, autoritatea legiuitoare nu poate face abstracție de protejarea intereselor sale naționale în activitatea economică.

În cazul de față, legea supusă reexaminării cuprinde un act de dispoziție asupra unor bunuri determinate din domeniul public al statului și, ulterior, asupra unor bunuri din domeniul privat, respectiv asupra unui număr de 35 de terenuri în suprafață de aprox. 545 de ha din proprietatea statului. Luarea oricărei decizii cu privire la aceste transferuri trebuie să se realizeze cu diligența necesară unui bun proprietar și cu reprezentarea faptului că această suprafață reprezintă o valoare considerabilă în cadrul oricărui activ patrimonial.

Mai mult, în analiza asupra oportunității nu trebuie exclusă nici posibilitatea valorificării acestor factori de producție în vederea realizării obiectivului privind activitatea de învățământ superior și dual în domeniul agricol, cercetare, producție, extensie universitară și a strategiilor de dezvoltare instituțională - prin păstrarea regimului juridic și rămânerea în continuare în administrarea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” și în proprietatea publică a statului. De altfel, potrivit expunerii de motive, universitatea „*exercită, din anul 2004, dreptul de administrare directă cu privire la bunurile imobile ce fac obiectul actului normativ propus*”.

Din expunerea de motive care dezvoltă intenția inițiatorilor și din conținutul normativ al legii, este neclară fundamentarea actului normativ și motivul pentru care este nevoie de instituirea unui drept de proprietate al Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I”, respectiv motivul pentru care obiectivele enunțate nu pot fi realizate prin exercitarea unui drept de administrare asupra acestora. Dată fiind dimensiunea terenurilor vizate de lege și potențialul ca valoarea acestora să se aprecieze în timp, transferul presupune o diminuare semnificativă a patrimoniului statului.

Într-un context economic dificil, statul român are obligația valorificării eficiente a patrimoniului său și a bunurilor proprietate publică și privată. Statul poate valorifica bunurile sale inclusiv prin schimbarea destinației terenurilor în cauză sau schimbarea titularului dreptului de administrare, închirierea, concesiunea sau stabilirea unor drepturi de folosință în favoarea unor alți titulari, în măsura în care circumstanțele sau prioritățile de valorificare a acestor

terenuri se schimbă, având în vedere obiectivele pe care statul român trebuie să le realizeze, în conformitate cu art. 135 alin. (2) din Constituție. În același timp, regimul proprietății publice a statului conferă garanții împotriva unei utilizări neadecvate.

Din această perspectivă, **considerăm necesară reevaluarea oportunității celor două operațiuni dispuse de lege și anume (1) trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a terenurilor în cauză, respectiv (2) transmiterea cu titlu gratuit a unui număr de 35 de terenuri în suprafață totală de aproximativ 545 de ha, situate în localitățile Timișoara, Lugoj, Sănnicolau Mare, V.V. Delamarina, respectiv Păltiniș din județele Timiș și Caraș Severin, inclusiv din perspectiva caracterului inalienabil al bunurilor proprietate publică.**

*

* *

În subsidiar, în situația menținerii oportunității transferului în discuție, considerăm necesară reevaluarea soluțiilor legislative din perspectiva (1) actului prin care se realizează astfel de operațiuni; (2) clarificării scopului urmărit; (3) stabilirii de garanții necesare și adecvate pentru îndeplinirea acestui scop, respectiv (4) identificării complete a terenurilor în cauză.

1. Legea supusă reexaminării realizează transferul bunurilor din patrimoniul statului, în patrimoniul Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara în două etape, respectiv un transfer din domeniul public în cel privat al statului, iar ulterior transmiterea terenurilor, împreună cu construcțiile aferente, alături de alte două terenuri, în suprafață de 44,3154 ha, din domeniul privat al statului în proprietatea privată a Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I”.

În ceea ce privește prima etapă, regula în materie este stabilită de dispozițiile art. 361 din Codul administrativ potrivit căreia, „(1) *Trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia se face prin hotărâre a Guvernului, dacă prin lege nu se dispune altfel*”.

În cazul legii supuse reexaminării, Curtea Constituțională a statuat că transmiterea se poate realiza prin lege ca act al Parlamentului. În acest sens, au fost aduse ca argument prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, potrivit cărora: *„Terenurile aflate în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare din domeniul agricol și cele aflate în administrarea instituțiilor de învățământ superior de stat rămân în continuare în administrarea acestora și nu pot fi scoase din proprietatea publică și din administrare decât prin lege, cu excepția terenurilor retrocedate potrivit legii”*.

Aceste prevederi din Legea nr. 45/2009 (anterioară atât Codului civil, cât și Codului administrativ) se referă numai la *„scoaterea din proprietatea publică și din administrarea”* instituțiilor de învățământ superior, prin lege, instituind o regulă specială în acest sens.

Însă, potrivit art. 152 alin. (6) din Legea învățământului superior nr. 199/2023 (ulterioară Legii nr. 45/2009): *„Bunurile din domeniul public al statului pot fi trecute în domeniul privat al statului și transmise în proprietatea instituțiilor de învățământ superior de stat, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare”*, respectiv printr-un act administrativ de reglementare secundară. Legea învățământului superior reglementează în mod expres ipoteza aplicabilă și bunurilor în discuție, în situația transferului unor bunuri din domeniul public al statului în cel privat și, ulterior, transmiterii acestora în proprietatea unor instituții de învățământ superior.

În acest sens, potrivit art. 292 alin. (2) din Codul administrativ, în situația trecerii unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, instrumentul de prezentare și motivare al hotărârii de Guvern cuprinde *„în mod obligatoriu, justificarea temeinică a încetării uzului sau interesului public național”*. Totodată, potrivit art. 361 din Codul administrativ: *„(1) Trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia se face prin hotărâre a Guvernului, dacă prin lege nu se dispune altfel”*.

Din această perspectivă, dincolo de cele statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 352/2025, apreciem oportună reevaluarea actului prin care o

astfel de operațiune este posibilă. Această necesitate este susținută, pe de o parte, de contradictorialitatea celor două norme anterior menționate (art. 46 alin. (1) din Legea nr. 45/2009 și art. 152 alin. (6) din Legea nr. 199/2023), iar, pe de altă parte, de faptul că ambele instituie reguli speciale în acest domeniu, însă Legea nr. 199/2023 este una ulterioară Legii nr. 45/2009.

În privința celei de a doua etape, apreciem că și în cazul acesteia se impune reanalizarea soluției legislative de către autoritatea legiuitoare.

Legea supusă reexaminării nu precizează expres dacă transmiterea imobilelor din proprietatea privată a statului în proprietatea privată a Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara se realizează cu titlu oneros sau cu titlu gratuit, de această precizare depinzând, încă o dată însăși tipul actului prin care, în mod legal, ar trebui să se producă această operațiune juridică (hotărâre de Guvern sau lege, ca act al Parlamentului).

Transmiterea dreptului de proprietate privată a statului **cu titlu oneros**, prin vânzare este reglementată de prevederile Codului administrativ. Potrivit acestui act normativ, Guvernul poate realiza operațiunile de transmitere, cu titlu oneros, a dreptului de proprietate, dar nu are competența legală de transmitere a proprietății cu titlu gratuit.

Potrivit jurisprudenței constituționale, transmiterea unui bun imobil din domeniul privat al statului, **cu titlu gratuit** în proprietatea unei entități este un act de dispoziție și de putere, astfel că, prin definiție, îi revine Parlamentului decizia de oportunitate, în virtutea competenței sale generale de legiferare, prevăzută în art. 61 din Constituție. În același sens, numai organul reprezentativ al poporului, respectiv Parlamentul, își poate asuma decizia transmiterii gratuite a terenurilor din sfera proprietății private a statului în scopul unor investiții privind dezvoltarea economică a unui segment determinat sau realizarea unor obiective de dezvoltare națională, în temeiul legitimării sale democratice.

Din această perspectivă, dincolo de cele statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 352/2025, apreciem oportună reevaluarea actului prin care o cea de-a doua operațiune de transfer este posibilă. Necesitatea precizării exprese a caracterului oneros sau gratuit a celei de-a doua transmiteri este susținută, pe de o parte de procedura din Codul administrativ referitoare la transmiterea cu titlu oneros a bunurilor ce alcătuiesc dreptul de proprietate privată a statului, iar pe de

altă parte, de jurisprudența Curții Constituționale în materia transmiterii cu titlu gratuit a bunurilor ce alcătuiesc dreptul de proprietate privată a statului.

Astfel, dacă intenția legiuitorului a fost fără echivoc, aceea a transmiterii cu titlu gratuit a unui număr de 35 de terenuri în suprafață de aproximativ 545 de ha din domeniul public al statului, apreciem acest transfer ca fiind lipsit de oportunitate, pentru motivele expuse anterior.

2. Potrivit legii supuse reexaminării, transferul terenurilor se face „*în vederea realizării obiectivului privind activitatea de învățământ superior și dual în domeniul agricol, cercetare, producție, extensie universitară și a strategiilor de dezvoltare instituțională*”. În situația menținerii opțiunii legiuitorului de transmitere a acestor terenuri cu titlu gratuit, dată fiind necesitatea asigurării unei protecții adecvate proprietății publice și private a statului, **apreciem necesară clarificarea scopului și a obiectivelor pentru care un astfel de transfer este oportun sau pentru care, pentru aceste terenuri, încetează uzul sau interesul public național.**

Astfel, apreciem că „*realizarea obiectivului privind activitatea de învățământ superior și dual în domeniul agricol, cercetare, producție, extensie universitară și a strategiilor de dezvoltare instituțională*” reprezintă un obiectiv vag, nedefinit, fără indicatori, obiective de investiții sau termene în care acestea trebuie să fie realizate. În măsura existenței unor motive de ordin economic, comercial, obiective pentru care desfășurarea activității universității necesită un drept de proprietate asupra acestor terenuri, precum obținerea de garanții pentru finanțări nerambursabile, investiții private prin parteneriate pe baza proprietății funciare, generarea de venituri proprii prin valorificarea comercială, investiții pe termen lung cu parteneri privați sau eliminarea birocrăției pentru aceste tipuri de activități, acestea trebuie să fie menționate explicit astfel încât legea să prevadă obligații și garanții prin care statul să se asigure că aceste activități de natură comercială servesc interesului public și valorifică, în mod corespunzător, proprietatea publică a statului.

3. Potrivit art. 136 din Constituție, proprietatea publică este garantată și ocrotită de lege, iar acest aspect **implică reglementarea unor proceduri și garanții adecvate.**

În practica sa, Curtea Constituțională a evaluat constituționalitatea unor prevederi legale inclusiv prin prisma existenței unor garanții pentru ducerea la îndeplinire a finalității urmărite prin transferul realizat cu privire la bunurile aflate

în proprietatea statului (Decizia nr. 563/2020, par. 28, Decizia nr. 139/2021, par. 120). Numai prin instituirea unor garanții adecvate și necesare se asigură respectarea cerinței păstrării unui just echilibru între scopul urmărit și mijloacele folosite, impus de realizarea interesului general al societății în apărarea și garantarea dreptului de proprietate publică a statului, și se dă eficiență principiilor specifice dreptului de proprietate publică, consacrate de art. 285 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, și anume: prioritatea interesului public, protecția și conservarea, gestiunea eficientă, transparența și publicitatea (Decizia nr. 285/2023).

În cazul de față, dată fiind importanța domeniului reglementat, analizată din perspectiva regimului juridic al suprafețelor de teren vizate și a afectării acestora, apreciem că se impune stabilirea cu claritate a condițiilor referitoare la transferul interdomenial, inclusiv a celor referitoare la justificarea temeinică a încetării uzului sau interesului public național, și a garanțiilor necesare și suficiente pentru ducerea la îndeplinire a scopului urmărit, similar celor reținute în jurisprudența instanței constituționale (Decizia nr. 285/2023, par. 54).

Potrivit dispozițiilor art. 136 alin. (2) și (4) din Constituție, proprietatea publică beneficiază de un regim de protecție specială menit să asigure ocrotirea și garantarea sa efectivă, precum și eficiența în valorificarea sa. Din această perspectivă, transmiterea suprafețelor de teren în discuție din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și, ulterior, în proprietatea universității nu își găsesc fundamentul în reglementări precise și previzibile, care să corespundă standardului constituțional de protecție a proprietății publice și care să respecte obligația constituțională a statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, stimularea cercetării științifice, exploatarea resurselor naturale în concordanță cu interesul național, obligație consacrată de art. 135 alin. (2) lit. b), c) și d) din Constituție.

Dreptul de proprietate publică și privată al statului trebuie exercitat în acord cu principiile constituționale de bază care călăuzesc însăși existența statului, între care se află și principiul protejării intereselor naționale în activitatea economică. În acest sens, apreciem că legiuitorul are obligația de a reglementa garanții suficiente cu privire la rezultatele urmărite, cu atât mai mult cu cât nu este prevăzută o contraprestație din partea universității. Astfel, distinct de enunțarea în mod clar a modalității de valorificare a terenurilor și a unor categorii de investiții posibile enumerate în mod exhaustiv, pot fi instituite termene de

realizare a acestora, cu specificarea clară a fiecărui teren vizat de fiecare investiție, pot fi instituite interdicții de schimbare a destinației terenurilor respective sau sancțiuni în caz de nerealizare a acestor obiective, precum reîntoarcerea terenurilor în proprietatea statului.

Necesitatea instituirii unor astfel de garanții a fost statuată în mod clar în jurisprudența Curții Constituționale, care prin Decizia nr. 139/2021 par. 120 a stabilit că *„transferul gratuit al bunurilor proprietate privată a statului se poate realiza prin lege, în condițiile art. 44, 47 și 135 din Constituție, având în vedere obligația constituțională a statului de a lua măsurile de dezvoltare economică și de creare a cadrului favorabil valorificării factorilor de producție, sub condiția reglementării unor garanții necesare și suficiente pentru ducerea la îndeplinire a scopului urmărit”*.

Deși la art. 4 - 5 din legea supusă reexaminării se prevede că *„Înstrăinarea terenurilor prevăzute la art. 2 este interzisă și se sancționează potrivit legislației în vigoare”*, respectiv *„În situația încălcării prevederilor art. 4, bunurile prevăzute la art. 2 trec de drept în proprietatea publică a statului”*, aceste reglementări vizează păstrarea în patrimoniul universității a bunurilor primite și nu reprezintă nicidecum garanții pentru aducerea la îndeplinire a finalității urmărite, prin diminuarea proprietății statului cu o suprafață de teren de 501,4208 ha plus 44,3154 ha. Interdicția de înstrăinare a bunurilor nu este de natură a garanta că aceste terenuri vor fi folosite exclusiv pentru activitatea de învățământ superior și dual.

4. Nu în ultimul rând, menționăm că terenurile și construcțiile aferente acestora nu se regăsesc în nicio altă lege și nici nu sunt descrise și identificate în mod clar, în acord cu jurisprudența instanței constituționale. Din analiza anexelor, se poate observa că doar o parte a terenurilor au menționate actele prin care s-a constituit un drept de administrare în beneficiul universității, iar suprafețele totale au fost modificate în Camera decizională prin adăugarea în Anexa nr. 1 a unor suprafețe de terenuri cu privire la care calitatea de administrator nu este lămurită. Astfel, suprafața totală de teren vizată de art. 1 din legea supusă reexaminării a fost majorată de la 416,9667 ha la 501,4208 ha, fiind modificat în mod corespunzător și conținutul Anexei nr. 1. În aceste condiții, este necesară identificarea completă a acestor imobile.

Apreciem că doar astfel - prin identificarea titularului dreptului de administrare care trebuie în mod necesar să aibă calitatea de instituție de învățământ superior de stat cu privire la toate terenurile respective - este înlăturat orice dubiu cu privire la transferul interdomenial prin lege, ca act al Parlamentului.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii privind transmiterea bunurilor imobile – teren cu construcțiile aferente din domeniul public al statului și din administrarea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara în domeniul privat al statului și succesiv în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara, județul Timiș și transmiterea unui bun imobil – teren din domeniul privat al statului în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN**